

¶. Подкáнѧ людéто да стоѧтъ ҳдрáвш на вѣрата, коѧто по-напрéдъ йсповѣдаха, и да стоѧтъ со съ страхъ Бóжii, и да не сâ по-колебáватъ ѿ развращéнното почénie на хлýтелитѣ єретíцы, и ѿ злочестíвото тѣхно йсповѣданїе, и ѿ сýкитѣ дрѹги нечестíвы вѣроисповѣданїа, амì да вни-мáватъ съ праvoto своё йсповѣданїе, какъ да приносятъ съ мýромъ Гóспод8 жéртв8 хвалéнїа, и жéртв8 дзхóвнагш возношéнїа, сýрѣчъ, молитвытѣ си и прошёнїя-та си, който безъ мýръ и безъ любовь къ ближнем8 не сâ Бóг8 прїятны дárбы. А вѣрнитѣ ѿвѣщаватъ на това: **Мýлостъ миra жéртв8 хвалéнїа**, сýрѣчъ, бно-вà, коéто є чиста рóжба на-сâшата лю-бовь, шé гò принесéмъ, и гò прино-симъ на Ӧнаго, който рéче: **Мýлости хош8**, а нè жéртвъ: зашо тâм мýлость є, по Прорóческото слóво, йстинна жéрт-ва хвалéнїа: зашо и на судíлишето ѿ са-магò Бóга сâ похвалáва.

в. Зашо Сващéннико возглашáва и вýка: **Благодáть Гóспода нашегш Іисѹса**